

I když nechci, musím jít

Oboroh

i když nechci musím jít
nechat v kouri odeznít
tu krizi i vizi
že takhle musíme dál žít

těch slov co jsme si řekli
těch slz který tekly
po operadle křesla z prstu tvých
když čas nad časem shovívavě vzdych

nezbyva než uklidit
a utřít z očí prach
uterky zahodit
a nemít z toho strach

snežně jsme byli každé sam
oba dva tady oba tam
moc jsme to nechápali
když jsme se objímali
a možná že i to byl klam

řekli jsme toho trochu moc
více než-li snese jedna noc
střeptý smích v ranním tichu
bodali jak hejna vos

nezbyva než se ucesat utřít z očí prach
hřebeny zahodit a nemít z toho strach

dráty ve zdi bzuci v mol (?)
podivněj tichej rock'n'roll
to čekání se zhnusí sepkají autobusy
po dlažbě teče alkohol

někde zřejmě nastal zkrat
na opravare není kde brat
bylo nás více na tohle nic
nezbylo mu než neobstat

a mě nezbyva než se oholit
a utřít z očí prach
ziletky zahodit a nemít z toho strach

par bláznů na cestě od nikud zpět
křičí, že nastává konec všech věd
a že zítra, už zítra, to musí slyšet celý svět

měsíční světlo hory v dálce zalije
směčka psů v mém srdci noci zavije
ta touha zdrhnout s nima někam pryč mě jednou zabije

nezbyva než to promyslet a utřít z očí prach
důvody (?) zahodit a nemít z toho strach